

καὶ καλωσύνες ποὺ ἀπ' αὐτὸν ἔχει γνωρισμένες καὶ διὰ τὸ σιμότερον τῆς συγγενείας. . . Ὁ δὲ Ν. Γ. δεχόμενος τὴν καλὴν τῆς προθυμίαν καὶ τὸ σπλάγχχνος τῆς συγγενικῆς ἀγάπης ὑπόσχεται καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἄλλον μέρος εἰς εὐχαρίστησιν καὶ ἀντιχάριταν τοῦ αὐτοῦ δωρήματος νὰ ἔχη πάντα τὴν ἔγνοια τῆς σὲ ζωὴν καὶ θάνατον. . . Ἀκόμη λέγει καὶ τοῦτο: ὅτι, ἂν εἶχε τὴν εὐρὴν καμμία χρεία ἢ ἄλλη σωματικὴ ἀσθένεια ὅπου νὰ χρειάζεται βοήθεια καὶ ὁ αὐτὸς ἐξάδελφος νὰ μὴν τὴν ἐπισκέπτεται εἰς τὰ χρειαζόμενα ὅλα, νὰ ἔχη ἐξουσίαν νὰ ἀπλώθῃ ὅπου εἶχεν θελήσει ἀπὸ τὰ καλὰ τῆς νὰ πουλῇ διὰ νὰ κυβερονᾶται. . . ».

48 - 192β

1675. Σύμβασις καλλιεργείας κτήματος ἐν Νάξῳ, ὡς «μισιάρικου»,

ἐν 195α, σ. 235 - 236.

«...εὐρισκόμενα τὰ δύο μέρη ταῦτα: πρῶτο μὲν ὁ Δ. Μ., τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Γ. ὁμάδι μὲ τὴν συνβίαν του τὴν Καλὴν ἤλθαν καὶ τὰ δύο μέρη εἰς σὲ ὄνομα παντικίου, λέγοντας ὁ αὐτὸς Γ. ὅτι πῶς ἔχει ἓνα κομμάτι χωράφι ἀπὸ πουρκίον τῆς γυναίκας του. . . Τόσαι τὸ αὐτὸ πράμα ὡς καθὼς εὐρίσκειται καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ πράμα νὰ ἐκδίδεται ὁ αὐτὸς Γ. καὶ ἐντέλλει καὶ παραδίδει το εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐξουσίαν τοῦ Δ. καὶ τῶν κληρονόμων του, τὸ ὁποῖον τοῦ τὸ δίνει διὰ παντί, νὰ τὸ δουλεύῃ κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντικίων ὁλονῶν, τὸ ὁποῖο νὰ γίνῃ ἀμπέλι, καὶ ὅ,τι διάφορον ἐξαποστείλει ὁ θεὸς σὲ κρασί ἢ σὲ ἄλλην ἰντρούδα, νὰ παίρῃ ὁ καθένας τὴν ἑμισί, ἔτζι αὐτοί, ἔτζι οἱ κληρονόμοι τως καὶ διὰ τιμὴν καὶ πληρωμὴν τοῦ ἄνωθι παντικίου διὰ τὸ λεγόμενον πράμα ἔδωσε ὁ Δ. εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γ. καὶ τῆς συνβίας του κάρτα πέντε. . . ὡς καθὼς ἐσνιβάστησαν ἀνάμεσόν τως καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ σατζαφαρισμένη ἤγουν εἰς τὸ ἓνα τετάρτι ἀπὸ πᾶσα τέσσερα τοῦ πραγμάτου ὁλονοῦ, ἤγουν εἰς τὴν πᾶρτην ποὺ ἐξουσίαζεν ὁ Γ. καὶ ἡ γυνὴ του καὶ ὁπότε καιρὸν ἤθελε γυρέψει ὁ Γ. καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ τὰ μοιράσουν, νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσία, μόνου ἃς εἶναι ἀνάμεσον τως πάντοτες. . . Ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὸ πληρώνη. . . ».

49 - 193β

1676. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας,

ἐν 56α, σ. 96 - 99.

(Ἐκ τῆς ἀποφάσεως συνάγεται, ὅτι ἐν Μυκόνῳ δὲν ἴσχυεν ὁ θεσμὸς τῆς συνεισφορᾶς τῆς προικῆς, τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῶν προικισθεισῶν θυγατέ-

ρων περιοριζομένου εις τὴν δοθεῖσαν προῖκα. Ἀλλὰ καὶ τὰ προικισθέντα ἄρρενα τέκνα δὲν μετεῖχον εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ προικίσαντος γονέως μετὰ τῶν ἀπροικίστων τέκνων).

50 - 197β

1680. Ἰνστρουμέντο τῆς Νάξου, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 82 - 84.

«...λέγοντας ὁ... Θ. καὶ ἡ ἀρχόντισάν του κυρία Κ., τὸ πῶς εἶχαν ταμένα καὶ πουροκοδοτισμένα τῆς θυγατρὸς τος κυρίας Σ., μετὰ τὸ θάνατόν τος, τὰ χωράφια... καθὼς διαλαμβάνει τὸ ἀβαντάριο πού οἱ αὐτοὶ γονέοιν τῆς ἑκαμα(ν) διὰ χειρὸς μισερ Α. Μ.· ἔτζι τὴν σήμερον θέλου μὲ καλὴν τος γνώμη καὶ θέλησιν καὶ ρεφουδάρον τὰ ἄνωθεν χωράφια τῆς θυγατέρας τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος ἀφέντην Μ. Φ., νὰ τᾶχουν καὶ νὰ τὰ καρποτρῶσιν μαζὶν εἰς τὴ μέσην μὲ τοὺς ἰδίους ἄνωθεν γονέους καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ εἶναι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... σὰν μπράγματα ἐδικά της καὶ πουρκίν της ἔτζι λοιπὸ καὶ ἡ αὐτὴν κερά Σ., διὰ ἀνταμοιβήν καὶ ἀντὶ χάριτος βάνει τὸ ἀμπέλην... πού τῆς εἶχαν πουροκοδοτισμένον ἀπὸ τὴν ὥραν ποῦ τὴν ἐπάντρεψαν, νὰ τὸ τρῶσιν καὶ αὐτὸ μαζὶ στὴ μέσην εἰς φόρον ζωῆς τος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄνωθεν γονέων νὰ εἶναι πάλι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... τόσον τὸ ἀμπέλι, ὅσαν καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια... μὲ κοντετζιόνε, ὅτιν ὄντα σπέρνεται ὁ τόπος νὰ σπέρνουνται καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια· εἰ δὲ ὁ τόπος δὲν ἤθελε σπέρνεται καὶ ἤθελε ἔχειν ζῶα μέσα καὶ ἐθέλασιν νὰ σπέρνουν τὰ ἄνωθεν χωράφια, νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ τὰ φράζουσιν, νὰ εἶναι περιβολιασμένα καὶ τροφοκοπημένα κατὰ τὴν τάξιν τῶν περιβολιῶν ποῦ εἶναι καὶ εἰς ἄλλους τόπους... ὅθεν μὴ κάνωντάς της ἄλλο προικοχάρτιν, τῆς κάμου τώριν εἰς τοῦτον τὸ ἰστρουμέντο τὴν κάτωθεν κοντετζιὸν καὶ λέσιν ἔτζιν· ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καὶ τὸ παιδὶ ὁποῦ ἔχουν τὴν σήμερον καμωμένον... νὰ ζήνσιν εἰ καὶ κάμου καὶ ἄλλα, τὰ ὅσα τὸς ἐδόκασιν, νὰ τα δόσουν τῶν αὐτῶν παιδίω· εἰ δὲ ὁ Θεός, νὰ μὴν το ὀρίσῃν καὶ μείνῃ ἄκληρη, νὰ μὴν ἔχῃ ἐξουσία μήτεν νὰ πουλήσῃν, μήτεν νὰ χαρίσῃν, μήτεν διὰ τὴ ψυχὴν της· εἰδὲ τὸ ἀποδέλοιπο προῖμα ὅτιν καὶ ἂν τῆς ἐδώκασιν, νὰ στρέφεται εἰς τῆς ἄλλες της ἀδελφές. εἰ ἂ(ν) δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀδελφές της, νὰ πηγαίνοιν εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν μπαλεὰ συνήθεια...».

51 - 197γ

1680. Διαθήκη ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου, ἐν Νάξῳ, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 84 - 87.

«...ὅθεν λέγειν πῶς τὰ ἔχειν παντρεμένα καὶ εἰς ὅσαν πουρκία τὸς ἐπουροκοταχθήκασιν εἰς τὰ πουροκοχαρτίαν τος, ὅλα τὰ ἔχουν παρμένα καὶ εἶναι ριφα-